

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

59. sējums

2016. gada 27. jūlijs

Saturs

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2016/C 273/01	Komisijas paziņojums – Komisijas norādījumu dokuments par tādu vidisko novērtējumu racionalizēšanu, ko veic saskaņā ar Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvas (Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES, grozīta ar Direktīvu 2014/52/ES) 2. panta 3. punktu	1
2016/C 273/02	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta M.8106 – <i>Jones Lang Lasalle / Integral UK Holding</i>) ⁽¹⁾	7
2016/C 273/03	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta M.7986 – <i>Sysco / Brakes</i>) ⁽¹⁾	7

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2016/C 273/04	Euro maiņas kurss	8
2016/C 273/05	Eiropas Savienības Kombinētās nomenklatūras skaidrojumi	9
2016/C 273/06	Eiropas Savienības Kombinētās nomenklatūras skaidrojumi	9

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS

Komisijas norādījumu dokuments par tādu vidisko novērtējumu racionalizēšanu, ko veic saskaņā ar Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvas (Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES, grozīta ar Direktīvu 2014/52/ES) 2. panta 3. punktu

(2016/C 273/01)

1. Ievads

Grozītās Ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN) direktīvas⁽¹⁾ mērķis ir uzlabot vides aizsardzību, lēmumu pieņemšanas procedūrā par tādu sabiedrisku un privātu projektu apstiprināšanu, kuriem jāveic iespējamās ietekmes uz vidi novērtējums, iekļaujot vidiskos apsvērumus.

Ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN) procedūra atbilstoši labāka regulējuma principiem arī uzlabo saimnieciskās vides noteiktību publisko un privāto ieguldījumu vajadzībām. Saskaņā ar ES tiesību aktiem vienam projektam dažkārt varētu būt jāveic vairāki vidiskie novērtējumi. Katrs novērtējums ir izstrādāts tā, lai nodrošinātu maksimālu konkrēta veida vides aizsardzību. Tomēr dažādu tiesību aktu prasību piemērošana un paralēlu viena projekta novērtējumu sagatavošana var radīt aizkavējumus, pretrunas un administratīvo nenoteiktību. Var palielināties arī administratīvās izmaksas un īstenošanas izmaksas, turklāt ar konkrētu projektu saistītie novērtējumi un apspriešanas var nebūt saskanīgi.

Šajā paziņojumā ir sniegti norādījumi par IVN procedūras racionalizēšanu. Tajā aplūkoti konkrēti INV procedūras posmi un apzinātas iespējas ar apvienotām un/vai koordinētām procedūrām racionalizēt dažādus vidiskos novērtējumus (sk. 4. nodaļu). Šis paziņojums nav saistošs un neuzliek dalībvalstīm pienākumu izvēlēties koordinēto vai apvienoto procedūru vai abas minētās procedūras kombinēti. Visbeidzot jānorāda, ka tikai Eiropas Savienības Tiesa var sniegt ES tiesību aktu galīgo interpretāciju.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Direktīvu 2014/52/ES (OV L 124, 25.4.2014., 1. lpp.). Direktīva 2011/92/ES ir Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, kas grozīta ar Direktīvu 1997/11/EK, Direktīvu 2003/35/EK un Direktīvu 2009/31/EK, kodificēta redakcija.

2. Apvienotās un koordinētās procedūras, ko veic saskaņā ar grozītās IVN direktīvas 2. panta 3. punktu

IVN direktīvā⁽¹⁾ ir noteiktas divas procedūras tādu projektu vidisko novērtējumu racionalizēšanai, uz kuriem attiecas Ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN) direktīva un par kuriem jāveic arī citi vidiskie novērtējumi, kas paredzēti piemērojamos ES tiesību aktos. Tās ir šādas:

- i) apvienotā procedūra un
- ii) koordinētā procedūra.

Attiecībā uz projektu vai projektu tipu var piemērot vai nu vienu, vai otru procedūru, vai kombinēt abas procedūras. Projekta vidiskā novērtējuma procedūru apvienošanu vai koordinēšanu, lai novērstu pārklāšanos un atkārtēšanos, vienlaikus pilnībā izmantojot sinerģijas un līdz minimumam samazinot atļaujas izsniegšanai vajadzīgo laiku, dēvē par "racionalizēšanu". Dalībvalstis var ieviest koordinētas un/vai apvienotas procedūras, kas atbilst attiecīgo direktīvu prasībām, ņemot vērā, kāda īpaša kārtība ir vajadzīga.

Saskaņā ar apvienoto procedūru dalībvalstis piemēro vienotu konkrēta projekta ietekmes uz vidi novērtējumu. Tas neietekmē citu ES tiesību aktu noteikumus, kuros varētu būt noteikts citādi⁽²⁾. Vienotais novērtējums, ko veic atbilstīgi IVN direktīvai, aizstāj vairākus konkrēta projekta novērtējumus. Vienotais novērtējums nodrošina, ka projekts atbilst piemērojamajam *acquis*.

Saskaņā ar koordinēto procedūru dalībvalstis izraugās iestādi, kas koordinē dažādos konkrēta projekta ietekmes uz vidi novērtējumus. Tas neietekmē citu ES tiesību aktu noteikumus, kuros varētu būt noteikts citādi. Vienots kontaktpunkts, kas atbild par visiem vidiskajiem novērtējumiem, gan projektu virzītājiem, gan pārvaldei var sniegt lielāku skaidrību un efektivitāti un procedūras gaitā sniegt norādījumus. Izraudzītajai pārvaldes struktūrai ir galvenā loma koordinēšanā, un tā nodrošina vidisko novērtējumu raitu norisi.

Dalībvalstis katras procedūras piemērošanai var izvēlēties dažādas metodes. Dažas dalībvalstis jau ir ieviešas koordinētās un/vai apvienotās procedūras, kas minētas IVN direktīvas⁽³⁾ 2. panta 3. punktā. Dalībvalstu pienākums ir nodrošināt 2. panta 3. punkta transponēšanu un īstenošanu, tostarp ieviešot konkrētas izmaiņas savos valsts tiesību aktos.

Tādēļ, ja dalībvalsts izvēlas apvienoto procedūru, ir lietderīgi paredzēt vienotu konkrēta projekta ietekmes uz vidi novērtējumu. Ja dalībvalsts izvēlas koordinēto procedūru, ir lietderīgi izraudzīties iestādi, kas koordinēs atsevišķos novērtējumus.

Tas, kādā mērā jāgroza valsts tiesību akti, ar kuriem transponē Direktīvu, ir atkarīgs arī no tā, vai dalībvalstis ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras ir iekļāvušas jau pastāvošajās projektu atļauju procedūrās, citās procedūrās vai procedūrās, kas izveidotas, lai īstenotu šīs direktīvas mērķus (IVN direktīvas 2. panta 2. punkts).

⁽¹⁾ IVN direktīvas 2. panta 3. punktā noteikts:

"3. Projektiem, attiecībā uz kuriem pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu izriet gan no šīs direktīvas, gan Padomes Direktīvas 92/43/EEK un/vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/147/EK, dalībvalstis nodrošina, ka vajadzības gadījumā tiek paredzētas koordinētas un/vai apvienotas procedūras, kurās tiek ievērotas attiecīgajos iepriekš minētajos Savienības tiesību aktos noteiktās prasības.

Projektiem, attiecībā uz kuriem pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu izriet vienlaicīgi no šīs direktīvas un Savienības tiesību akta, kas nav kāda no pirmajā daļā minētajām direktīvām, dalībvalstis var paredzēt koordinētas un/vai apvienotas procedūras.

Saskaņā ar koordinēto procedūru, kas minēta pirmajā un otrajā daļā, dalībvalstis cenšas koordinēt dažādus atsevišķus konkrēta projekta ietekmes uz vidi novērtējumus, kuri jāveic, ievērojot attiecīgos Savienības tiesību aktus, šim nolūkam izraugoties iestādi un neskarot citu attiecīgo Savienības tiesību aktu pretējus noteikumus.

Saskaņā ar apvienoto procedūru, kas minēta pirmajā un otrajā daļā, dalībvalstis cenšas sniegt vienotu konkrēta projekta ietekmes uz vidi novērtējumu, kurš jāveic, ievērojot attiecīgos Savienības tiesību aktus, neskarot citu attiecīgo Savienības tiesību aktu pretējus noteikumus.

Komisija sniedz ieteikumus par tādu projektu koordinētas vai apvienotas procedūras izstrādi, uz kuriem vienlaicīgi attiecas novērtējuma prasība saskaņā ar šo direktīvu un Direktīvām 92/43/EEK, 2000/60/EK, 2009/147/EK vai 2010/75/ES."

⁽²⁾ Grozītās IVN direktīvas 2. panta 3. punkta ceturtajā daļā ir noteikts, ka tajā minēto apvienoto procedūru piemēro, "neskarot citu attiecīgo Savienības tiesību aktu pretējus noteikumus".

⁽³⁾ Piemēram, 1997. gada 3. marta Padomes Direktīvā 97/11/EK, ar kuru groza Direktīvu 85/337/EEK (IVN direktīva), ir ieviesta šāda iespēja: "Dalībvalstis var paredzēt vienotu kārtību, lai īstenotu šīs direktīvas prasības un Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par integrētu piesārņojuma aizkavēšanu un novēršanu." (2.a pants)

Komisija tika pilnvarota sniegt norādījumus par koordinētas vai apvienotas procedūras izstrādi projektiem, kuri jānovērtē gan saskaņā ar IVN direktīvu, gan saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK ("Dzīvotņu direktīva")⁽¹⁾, 2000/60/EK ("Ūdens pamatdirektīva", WFD), 2009/147/EK ("Putnu direktīva")⁽²⁾ vai 2010/75/ES ("Rūpniecisko emisiju direktīva", IED). Komisija uzskata, ka šādi ieteikumi atbilst arī Direktīvas 2014/52/ES⁽³⁾ 37. apsvērumam, kas dalībvalstīm būtu jāņem vērā, īstenojot grozīto IVN direktīvu.

Lai gan racionalizēšana attiecībā uz IVN un Dzīvotņu direktīvā⁽⁴⁾ un/vai Putnu direktīvā minēto "attiecīgo novērtējumu" ir obligāta – "attiecīgā gadījumā" –, katrai dalībvalstij ir jāizvēlas, vai to piemērot attiecībā uz IVN direktīvu un Ūdens pamatdirektīvu vai Rūpniecisko emisiju direktīvu.

3. Procedūru racionalizēšana

Racionalizēšanas mērķis ir izveidot elastīgu, visaptverošu novērtēšanas metodi, ko var pielāgot katram projektam, neapdraudot vidiskos mērķus un neietekmējot atsevišķus novērtējumus. Racionalizēšanas pieeja palīdz projekta izstrādātājam ņemt vērā, kādi novērtējumi vajadzīgi, kādas iestādes jāiesaista un kāds būs apspriešanas process. Tādējādi iespējams novērst novērtējumu dubultošanu un aizkavējumus to sagatavošanā.

Neatkarīgi no tā, vai ir izraudzīta apvienotā vai koordinētā pieeja vai abu pieeju kombinācija, vajadzīgā ietekmes uz vidi novērtējuma tvērums ir jānosaka jau sākumā. Tādējādi būs iespējams noskaidrot, uz kādiem vides faktoriem projektam varētu būt būtiska ietekme. Kas attiecas uz efektivitāti, racionalizētu koordinēto un/vai apvienoto procedūru plānošana rada noteiktību un regulējuma stabilitāti. Šāda pieeja atvieglo vidisko ziņojumu un dažādās direktīvās prasītās informācijas sagatavošanu.

Ja izmanto apvienoto procedūru, Komisija mudina dalībvalstis izvēlēties vienotu, integrētu vidisko ziņojumu, kur ietverta informācija, kas iegūta visos veiktajos novērtējumos. Lai nodrošinātu sistemātisku novērtēšanas procedūru un atbilstību visām attiecīgajām direktīvām, jau no paša sākuma ieteicams novērtēt visus attiecīgos projekta aspektus. Ja izmanto koordinēto procedūru, izraudzītā iestāde pārvalda visus vajadzīgos novērtējumus. No otras puses, apvienotais novērtējums nozīmē, ka ir tikai viens ietekmes uz vidi novērtējums.

3.1. Ietekmes uz vidi novērtējums (IVN) un attiecīgais novērtējums (AN)

IVN direktīvā noteikts, ka projektiem, attiecībā uz kuriem pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu izriet gan no IVN direktīvas, gan Dzīvotņu direktīvas, konkrētāk, no Dzīvotņu direktīvas 6. panta 3.–4. punkta (attiecīgais novērtējums), un/vai Putnu direktīvas, dalībvalstis nodrošina, ka vajadzības gadījumā tiek paredzētas koordinētas un/vai apvienotas procedūras, kurās tiek ievērotas abās minētajās direktīvās noteiktās prasības.

Grozītās IVN direktīvas 2. panta 3. punktā minētais vārds "nodrošina" nozīmē, ka procedūras ir jāveic obligāti; savukārt tā paša panta otrajā punktā lietoti vārdi "var paredzēt", norādot uz izvēli. Vārdi "vajadzības gadījumā" attiecas uz jautājumu, vai uz konkrēto gadījumu patiešām attiecas abas minētās procedūras. Proti, ja attiecīgajam projektam jāveic novērtējumi gan saskaņā ar IVN direktīvu, gan Dzīvotņu direktīvu, jāveic koordinētā vai apvienotā procedūra, izņemot gadījumus, kad tās uz konkrēto projektu neattiecas. Attiecīgajai dalībvalstij ir jānosaka, vai konkrētā procedūra uz projektu attiecas vai neattiecas.

⁽¹⁾ Šajos norādījumos īpaša uzmanība ir pievērsta ietekmes uz *Natura 2000* teritoriju –, t. i., Dzīvotņu direktīvā minēto Kopienā nozīmīgo teritoriju (SCI) un īpaši aizsargājamo dabas teritoriju (SAC), kā arī Putnu direktīvā minēto īpašās aizsargājamo teritoriju (SPA) – "attiecīgā novērtēšanai", kā noteikts Dzīvotņu direktīvas 6. panta 3.–4. punktā. Papildus attiecīgā novērtēšanai, novērtēšanas procedūras varētu būt jāveic, arī piemērojot Dzīvotņu direktīvas 12. un 16. pantu un Putnu direktīvas 5. un 9. pantu.

⁽²⁾ Saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas 7. pantu arī SPA, kas klasificētas saskaņā ar Putnu direktīvu, piemēro attiecīgas novērtēšanas noteikumus, kas izklāstīti Dzīvotņu direktīvas 6. pantā.

⁽³⁾ "(37) Lai uzlabotu novērtējumu lietderību, vienkāršotu administratīvās formalitātes un palielinātu ekonomisko efektivitāti, situācijās, kad pienākums veikt novērtējumus saistībā ar vides jautājumiem izriet gan no šīs direktīvas, gan Direktīvas 92/43/EEK un/vai Direktīvas 2009/147/EK, dalībvalstīm vajadzības gadījumā būtu jānodrošina koordinētas un/vai apvienotas procedūras, kurās ievērotas šajās direktīvās noteiktās prasības, ņemot vērā to specifiskās organizatoriskās īpašības. Ja pienākums veikt novērtējumus saistībā ar vides jautājumiem izriet gan no šīs direktīvas, gan no cita Savienības tiesību akta, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK, Direktīvas 2001/42/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/75/ES un Direktīvas 2012/18/ES, dalībvalstīm būtu jāvar nodrošināt koordinētas un/vai apvienotas procedūras, kurās ievērotas šajos Savienības tiesību aktos noteiktās prasības. Ja tiek izstrādātas koordinētas vai apvienotas procedūras, dalībvalstīm būtu jāizraugās iestāde, kas atbild par attiecīgo pienākumu izpildi. Ņemot vērā institucionālās struktūras, dalībvalstīm, ja tās uzskata par nepieciešamu, būtu jāvar izraudzīties vairāk nekā vienu iestādi."

⁽⁴⁾ IVN direktīvas 2. panta 3. punkta pirmā daļa.

3.2. IVN un citi ES tiesību akti

Ir projekti, attiecībā uz kuriem pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu izriet gan no IVN direktīvas, gan no citiem ES tiesību aktiem, kas nav Dzīvotņu direktīva (piemēram, Ūdens pamatdirektīvas (WFD) vai Rūpniecisko emisiju direktīvas (IED)). Šādos gadījumos dalībvalstis var piemērot koordinēto procedūru, apvienoto procedūru vai abas šīs procedūras kombinēti. Šādos apstākļos dalībvalstīm ietekmes uz vidi novērtējumi nav obligāti jāracionalizē.

Piemēram, daži projekti, kas uzskaitīti IVN direktīvā, varētu ietekmēt aizsargātās sugas un dzīvotnes *Natura 2000* teritorijās vai izraisīt pārmaiņas ūdensobjektos. Projektam, kas saistīts ar iekārtām, kuras minētas gan IVN direktīvā, gan Rūpniecisko emisiju direktīvā (IED), piemēro abu direktīvu prasības. Ja iespējams, novērtēšanas procedūras būtu jāveic, izmantojot apvienoto procedūru, tādējādi palielinot datu vākšanas, sabiedriskās apspriešanas un novērtēšanas procesa efektivitāti.

4. Ietekmes uz vidi novērtējumu racionalizēšana: paraugprakse

4.1. Ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojuma sagatavošana

Ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN) ziņojuma saturs katrā konkrētajā gadījumā var atšķirties atkarībā no projekta specifiskajām īpašībām un vides faktoriem, kurus projekts varētu ietekmēt. Datim un informācijai, ko attīstītājs iekļauj IVN ziņojumā, jāatbilst IVN direktīvas IV pielikumam ⁽¹⁾. Lai novērstu novērtējumu dublēšanos, attiecīgos gadījumos varētu ņemt vērā citu ES un valsts tiesību aktos paredzēto novērtējumu informāciju un rezultātus. Attiecīgie tiesību akti ietver "attiecīgu novērtējumu" saskaņā ar Dzīvotņu direktīvu, Rūpniecisko emisiju direktīvu un Ūdens pamatdirektīvu.

Tomēr, ņemot vērā IVN un AN tvērumu atšķirības, informācijai, kas attiecas uz AN, un šajā sakarā izdarītajiem secinājumiem jābūt viegli identificējamiem ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumā. Informācija, kas savākta, veicot IVN procedūru, nevar aizstāt AN informāciju, jo neviena no procedūrām otru neaizstāj.

Noteikt ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumā sniedzamās vidiskās informācijas tvērumu un detalizācijas pakāpi ("tvēruma noteikšana") nav obligāti. Tomēr kompetentajai iestādei, ja to pieprasa projekta izstrādātājs, ir jāsniedz atzinums par tās vidiskās informācijas tvērumu un detalizācijas pakāpi, kas izstrādātājam jāsniedz ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumā. Jo īpaši jāņem vērā projekta specifiskās īpašības, tostarp tā norises vieta, tehniskais raksturojums un domājamā ietekme uz vidi ⁽²⁾.

Tvēruma noteikšana var būt noderīga gadījumos, kad attiecīgajās direktīvās paredzētās apvienotās un koordinētās procedūras varētu izpildīt dažādās kombinācijās. Piemēram, IVN un attiecīgo novērtējumu (AN) varētu veikt kā apvienoto vai kā koordinēto procedūru. Attiecīgos gadījumos varētu pievienot WFD un IED paredzētos novērtējumus. WFD un IED paredzētos novērtējumus varētu izpildīt kopā ar IVN un AN vai koordinēt ar tiem.

Lai nodrošinātu kvalitatīvu vidisko informāciju, tvēruma noteikšanu ieteicams noteikt par obligātu racionalizēto novērtējumu posmu. Novērtējumu racionalizēšanu atvieglo var pieņemamu tvēruma noteikšanas termiņu ieviešana. Tvēruma noteikšana nodrošina pārredzamību un juridisko noteiktību, tāpēc tā ir lietderīga arī projekta izstrādātājam. Tāds agrīns koordinēšanas posms pirms ietekmes uz vidi novērtējuma sākšanas, kurā iesaistītas kompetentās iestādes, sabiedrība un attīstītājs, var atvieglot procesu kopumā un dot iespēju jau sākumā konstatēt visas problēmas.

Gadījumos, kad tiek izmantota koordinētā procedūra, racionalizēšana attīstītājam dod iespēju koordinēt datu vākšanu un dažādiem vidiskajiem novērtējumiem vajadzīgo procedūru pārvaldību. Ideālā gadījumā tas būtu jādara *ad hoc* koordinātoram vai izraudzītajai kompetentajai iestādei. Tādējādi būtu iespējams koordinēt atsevišķo ziņojumu sagatavošanu.

Ieteicams, lai valsts iestādes izveidotu nacionāla vai reģionāla mēroga datubāzi, kurā būtu informācija par vides stāvokli pirms projekta izpildes. Piemēram, elektroniska informācijas iesniegšanas sistēma vai tiešsaistes koplietošanas platforma varētu vienkāršot un palīdzēt centralizēt resursus, kas pieejami datu vākšanai un izplatīšanai.

Ja ietekmes uz vidi novērtējumu (IVN) un attiecīgo novērtējumu (AN) veic, izmantojot apvienoto procedūru, ko papildina citu attiecīgo novērtējumu koordinētā procedūra, apvienoto un koordinēto procedūru varētu kombinēt. Atkarībā no tvēruma noteikšanas iznākuma un projekta specifikas vislabākais risinājums varētu būt vienota, visaptveroša vidiskā ziņojuma sagatavošana.

⁽¹⁾ Grozītās IVN direktīvas 5. pants.

⁽²⁾ Grozītās Ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN) direktīvas 5. panta 2. punkts.

IETEIKUMI PAR IETEKMES UZ VIDI NOVĒRTĒJUMA ZIŅOJUMA SAGATAVOŠANU

- Attīstītājiem datu vākšana būtu jāsāk pēc iespējas agri, vēl projekta sagatavošanas posmā, izmantojot ieteikumus, kas saņemti no kompetentajām iestādēm.
- Tvēruma noteikšana ir laba prakse jebkurā procedūrā – gan apvienotajā, gan koordinētajā, gan kombinētajā. Tā atvieglo vispārējā vidiskā ziņojuma tvēruma noteikšanu un nodrošina, ka informācija, kas jāsniiedz sakarā ar dažādiem vidiskajiem novērtējumiem, ir saskanīga.
- Ja dalībvalsts izvēlas apvienoto procedūru, vidisko ziņojumu būtu vēlams sagatavot kā vienotu dokumentu, ietverot visu vajadzīgo informāciju un secinājumus. Tajā būtu jāaplūko aspekti, kas specifiski katram ietekmes uz vidi novērtējumam, kurš jāveic saistībā ar projektu.
- Ja dalībvalsts izvēlas koordinēto procedūru, projekta izstrādātājs var sagatavot vairāk nekā vienu vidisko ziņojumu. Tos vēlāk var apvienot vienā dokumentā. Alternatīva iespēja: to saturu varētu saskaņot.

4.2. Apspriešana un sabiedrības līdzdalība

Sabiedrības līdzdalība ir svarīgs IVN procedūras posms un atbilst ES starptautiskajām saistībām, kas izriet no Orhūsas konvencijas⁽¹⁾. IVN direktīvā attiecībā uz sabiedrības līdzdalību ir noteiktas saistošas prasības⁽²⁾. Termini attiecīgās sabiedrības daļas viedokļa par IVN ziņojumu apzināšanai nedrīkst būt īsāki par 30 dienām⁽³⁾. Iesaistot sabiedrību vidisko novērtējumu veikšanā, var nodrošināt efektīvu apspriešanas diferenciāciju atkarībā no konkrētā novērtējuma specifikas. Laba prakse ir sabiedrību informēt un iesaistīt jau no paša vidiskās novērtēšanas procedūras sākuma, t. i., tvēruma noteikšanas posmā. Tas attiecas arī uz Dzīvotņu direktīvā paredzētajām novērtēšanas procedūrām.

Saskaņā ar apvienoto procedūru vienotais vidiskais ziņojums pieņemamā termiņā ir jāpublisko. Ir jānodrošina, ka sabiedrībai ir iespēja efektīvi piedalīties vides jomas lēmumu pieņemšanā⁽⁴⁾.

Saskaņā ar koordinēto vidisko procedūru izraudzītā iestāde, kas atbild par koordinēšanu, var nodrošināt, ka sabiedrībai ir pieejama informācija un tā var piedalīties procesā, kā minēts IVN direktīvas 6. panta 3. un 4. punktā un citos ES tiesību aktos, kur paredzēta sabiedriskā apspriešana un sabiedrības līdzdalība, paralēli informācijas sagatavošanai saskaņā ar IVN direktīvu.

IETEIKUMI PAR SABIEDRISKO APSPIEŠANU UN SABIEDRĪBAS LĪDZDALĪBU

- Sabiedrības līdzdalību plānošanu un sabiedrisko apspriešanu vajadzētu paredzēt dažādos racionalizēto vidisko procedūru posmos. Ieteicams sabiedrību iesaistīt jau agri – tvēruma noteikšanas posmā.
- Ja vajadzīgo novērtējumu veikšanai ir vajadzīgas vairākas sabiedriskās apspriešanas, tās būtu jāriko vienā integrētā apspriešanas procedūrā vai koordinētās procedūrās.
- Pieņemamu maksimālo termiņu noteikšana sabiedrības informēšanai un sabiedriskajai apspriešanai atvieglo procedūru un uzlabo tās efektivitāti gan kompetentajām iestādēm, gan projektu izstrādātājiem.

4.3. Lēmumu pieņemšana

Atšķirībā no IVN direktīvas Dzīvotņu direktīvas 6. panta 3. punktā ir noteikts, ka “attiecīgā novērtējuma” rezultāti ir obligāti jāņem vērā, piešķirot projekta atļauju. Tas nozīmē, ka kompetentās iestādes projektu nedrīkst apstiprināt tad, ja “attiecīgajā novērtējumā” (AN) ir secināts, ka tas negatīvi ietekmēs attiecīgās *Natura 2000* teritorijas integritāti.

Ja projektam obligāti nepieciešams gan IVN, gan AN, piemēro apvienoto vai koordinēto procedūru. Pieredze rāda, ka IVN un AN apvienotā procedūra nodrošina labāku novērtējuma kvalitāti, un abus minētos novērtējumus ieteicams

⁽¹⁾ Šāda prasība noteikta ANO/EEK Konvencijā par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas konvencija), kuras puses ir ES un tās dalībvalstis.

⁽²⁾ Arī Ūdens pamatdirektīvā un Rūpniecisko emisiju direktīvā ir iekļauti noteikumi par sabiedrības līdzdalību. Dalībvalstīm attiecīgos gadījumos ir jānodrošina šo noteikumu ievērošana.

⁽³⁾ Grozītās IVN direktīvas 6. panta 7. punkts.

⁽⁴⁾ Grozītās IVN direktīvas 6. pants.

sagatavot tā. Tāpēc, ja ir pieņemts lēmums piešķirt vai noraidīt atļauju projektam, kas novērtēts gan saskaņā ar IVN direktīvu, gan Dzīvotņu direktīvas 6. panta 3. punktu, lēmumam vēlams pievienot informāciju par AN un tam jāatbilst AN rezultātiem (vai Dzīvotņu direktīvas 6. panta 4. punktam, ko piemēro īpašos apstākļos ⁽¹⁾).

Ja IVN lēmumā ir paredzēti pasākumi, kuru mērķis ir nepieļaut, novērst vai samazināt un, ja iespējams, kompensēt būtisku negatīvu ietekmi uz vidi, kā arī paredzētas procedūras šādas ietekmes monitorēšanai, racionalizētā ietekmes uz vidi novērtējuma kontekstā ieteicams iekļaut informāciju par alternatīviem risinājumiem, ietekmes mazināšanas pasākumiem un – attiecīgā gadījumā – kompensācijas pasākumiem, kas noteikti attiecībā uz *Natura 2000* teritorijām.

IETEIKUMI PAR LĒMUMU PIEŅEMŠANU

- Apvienotā IVN un AN procedūra nodrošina labāku kvalitāti, jo tā ietver arī sabiedrisko apspriešanu. Tāpēc, ja pieņem lēmumu par projekta atļaujas piešķiršanu vai noraidīšanu, ir ieteicams lēmumu papildināt ar informāciju par “attiecīgo novērtējumu”, un tam jāatbilst šā novērtējuma rezultātiem.
- Lēmumā, kas pieņemts pēc racionalizētu vides novērtējumu veikšanas, varētu iekļaut arī informāciju par alternatīviem risinājumiem, ietekmes mazināšanas pasākumiem un – attiecīgā gadījumā – kompensācijas pasākumiem, kas apzināti attiecībā uz *Natura 2000* teritorijām AN vai vispārējā IVN vidiskā ziņojuma kontekstā.

⁽¹⁾ Dzīvotņu direktīvas 6. panta 4. punktā noteikts: ja “attiecīgajā novērtējumā” ir secināts, ka nevar izslēgt negatīvu ietekmi, atļauju tomēr var piešķirt ar nosacījumu, ka tiek piemēroti konkrēti stingri nosacījumi (ja nav alternatīvu risinājumu, ja tas ir sevišķi svarīgās sabiedrības interesēs, ja ir apzināti kaitējuma kompensācijas pasākumi, kas nodrošinās *Natura 2000* tīkla kopējo vienotību). Šādā gadījumā ir jāinformē Komisija, kas īpašos apstākļos sniedz atzinumu.

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju
(Lieta M.8106 – *Jones Lang Lasalle / Integral UK Holding*)
(Dokuments attiecas uz EEZ)
(2016/C 273/02)

Komisija 2016. gada 19. jūlijā nolēma neiebilst pret iepriekš minēto paziņoto koncentrāciju un atzīt to par saderīgu ar iekšējo tirgu. Šis lēmums pamatots ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pilns lēmuma teksts ir pieejams tikai angļu valodā, un to publicēs pēc tam, kad no teksta būs izņemta visa komercnoslēpumus saturošā informācija. Lēmums būs pieejams:

- Komisijas konkurences tīmekļa vietnes uzņēmumu apvienošanās sadaļā (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Šajā tīmekļa vietnē ir pieejamas dažādas individuālo apvienošanās lēmumu meklēšanas iespējas, tostarp meklēšana pēc sabiedrības nosaukuma, lietas numura, datuma un nozaru kodiem,
- elektroniskā veidā *EUR-Lex* tīmekļa vietnē (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=lv>) ar dokumenta numuru 32016M8106. *EUR-Lex* piedāvā tiešsaistes piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju
(Lieta M.7986 – *Sysco / Brakes*)
(Dokuments attiecas uz EEZ)
(2016/C 273/03)

Komisija 2016. gada 9. jūnijā nolēma neiebilst pret iepriekš minēto paziņoto koncentrāciju un atzīt to par saderīgu ar iekšējo tirgu. Šis lēmums pamatots ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pilns lēmuma teksts ir pieejams tikai angļu valodā, un to publicēs pēc tam, kad no teksta būs izņemta visa komercnoslēpumus saturošā informācija. Lēmums būs pieejams:

- Komisijas konkurences tīmekļa vietnes uzņēmumu apvienošanās sadaļā (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Šajā tīmekļa vietnē ir pieejamas dažādas individuālo apvienošanās lēmumu meklēšanas iespējas, tostarp meklēšana pēc sabiedrības nosaukuma, lietas numura, datuma un nozaru kodiem,
- elektroniskā veidā *EUR-Lex* tīmekļa vietnē (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=lv>) ar dokumenta numuru 32016M7986. *EUR-Lex* piedāvā tiešsaistes piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾

2016. gada 26. jūlijs

(2016/C 273/04)

1 euro =

	Valūta	Maiņas kurss		Valūta	Maiņas kurss
USD	ASV dolārs	1,0997	CAD	Kanādas dolārs	1,4553
JPY	Japānas jena	114,67	HKD	Hongkongas dolārs	8,5301
DKK	Dānijas krona	7,4393	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,5561
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,83710	SGD	Singapūras dolārs	1,4925
SEK	Zviedrijas krona	9,5124	KRW	Dienvīdkorejas vona	1 249,22
CHF	Šveices franks	1,0870	ZAR	Dienvīdāfrikas rands	15,8672
ISK	Islandes krona		CNY	Ķīnas juaņa renminbi	7,3357
NOK	Norvēģijas krona	9,4370	HRK	Horvātijas kuna	7,4855
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	IDR	Indonēzijas rūpija	14 488,80
CZK	Čehijas krona	27,021	MYR	Malaizijas ringits	4,4693
HUF	Ungārijas forints	313,16	PHP	Filipīnu peso	51,855
PLN	Polijas zlots	4,3629	RUB	Krievijas rublis	72,8920
RON	Rumānijas leja	4,4657	THB	Taizemes bāts	38,494
TRY	Turcijas lira	3,3508	BRL	Brazīlijas reāls	3,6080
AUD	Austrālijas dolārs	1,4599	MXN	Meksikas peso	20,6734
			INR	Indijas rūpija	74,0420

⁽¹⁾ Datu avots: atsaucies maiņas kursu publicējusi ECB.

Eiropas Savienības Kombinētās nomenklatūras skaidrojumi

(2016/C 273/05)

Saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 ⁽¹⁾ 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro ievilkumu Eiropas Savienības Kombinētās nomenklatūras skaidrojumus ⁽²⁾ ar šo groza šādi:

381. lappusē

9503 00 Trīsriteņi, skrejratī, pedāļautomobiļi un tamlīdzīgi rotaļu braucamrīki ar riteņiem; leļļu ratiņi; lelles; citas rotaļlietas; samazināti modeļi (“mērogā”) un tamlīdzīgi izklaidei paredzēti modeļi, kustīgi vai nekustīgi; visu veidu mozaīkmīklas

otrajai daļai pievieno šādu punktu:

“d) apkopojumi, kas sastāv no atslēgu gredzena un rotaļlietas, kuri kopā savienoti tā, lai atvieglotu pievienoto atslēgu izmantošanu (piemēram, ar ķēdīti vai grozāmu aizspiedi), un kuri to lieluma/īpašību un uzbūves dēļ galvenokārt paredzēti atslēgu turēšanai un kurus parasti nēsā kabatā vai rokassomā (parasti klasificē pēc atslēgu gredzena materiāla).”

⁽¹⁾ Padomes 1987. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 76, 4.3.2015., 1. lpp.

Eiropas Savienības Kombinētās nomenklatūras skaidrojumi

(2016/C 273/06)

Saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 ⁽¹⁾ 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro ievilkumu Eiropas Savienības Kombinētās nomenklatūras skaidrojumus ⁽²⁾ ar šo groza šādi:

367. lappusē

iekļauj šādu tekstu:

“8714 99 90 Citādi; daļas

Šajā apakšpozīcijā ietilpst bērnu sēdekļi, kas paredzēti bērnu vešanai uz “pieaugušo divriteņiem”. Tos var uzstādīt uz bagāžnieka vai rāmja vai piestiprināt uz/pie stūres. Šie sēdekļi ir izmantojami galvenokārt ar divriteņiem, un tādējādi tie uzskatāmi par divriteņu piederumiem.”

⁽¹⁾ Padomes 1987. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 76, 4.3.2015., 1. lpp.

